CRISTINA JUNYENT

Sòcia, directora de la Fundació Ciència en Societat, entitat sòcia

10 anys a la Casa Orlandai

"Repensar la meva relació amb la Casa Orlandai m'ha permès adonar-me del que ha representat, personalment i professional. Vull agrair, doncs, als editors del llibre l'exercici de memòria que m'han fet fer; m'ha resultat grat i dolorós alhora recordar el que ha passat.

El cor d'Adèlia. La meva relació amb la Casa Orlandai va començar amb el cor d'Adèlia. Assajàvem feia uns anys a l'escola de música Antàrtida, quan l'Oriol Mateu ens va parlar del projecte. Amb la Mariona Castelar, que en aquell moment era la nostra directora, ens hi vam associar des del principi.

Tant amb la Mariona, com amb la Núria Juanet, la successora, les Adèlies hi vam assajar encara uns anys més i vam participar en molts concerts organitzats per la casa, Nadal, l'aniversari, els Balcons... Finalment, diverses situacions i complicacions van fer que l'època de les Adèlies s'acabés.

Els Cafès Científics. Cap a la tardor del 2008, un dia vaig preguntar al Marcel Oliveres: Ei —ho deia molt ell— "Com és que només feu activitats d'art? No heu pensat mai fer-ne alguna de ciència?". Va respondre: "Proposa"».

I així van néixer els Cafès Científics a la Casa Orlandai, una activitat en què els científics tenen un espai per explicar la seva recerca molt pròxims als participants.
Enguany som al novè any! Hi han passat més de vuitanta científics; hi deuen haver participat més de dues mil persones. N'han parlat als diaris, per la tele! És una activitat molt gratificant perquè els ponents s'apassionen per la feina que fan i els participants s'hi entreguen.

Per proposar temes escolto els participants, potser algú manifesta preferències, però en general, quan de tant en tant per la meva professió em cau alguna informació a les mans, penso: "Algun dia convidaré aquesta persona al Cafè Científic». Quan tinc tres temes ben diferents però amb una idea comuna, embasto la proposta.

La Junta. Un dia, en acabar de programar el Cafè Científic amb el Marcel, em va dir: "Ara, tanquem les carpetes, parlem d'una altra cosa". I em va demanar si volia afegir-me a la Junta com a vocal de programació. Aleshores el Jesús Mestre era el president i l'Enric Capdevila, el vicepresident.

Participar a la Junta em va permetre conèixer una forma diferent de treballar. Es tractava de la gestió ciutadana

A més de conèixer el funcionament del barri, participar-hi em va permetre de conèixer una forma diferent de treballar. Es tractava de la gestió ciutadana. Hi vaig ser més de tres anys en els quals vaig participar en el primer pla estratègic. Després, com a sòcia, vaig tenir l'oportunitat de participar en el segon.

L'ecocomissió. En una comissió de programació, el Marcel va proposar de programar activitats que tinguessin a veure amb la sostenibilitat i el coneixement del medi. Va ser l'inici de l'ecocomissió. Hi van participar moltes persones, però, en un moment donat, vam fer diverses trobades el Raimon Carreras, el Gerard Sardà, el Joan Cabrera, el Xavi Teis i el mateix Marcel. Recordo el Marcel dient amb afecte: "Som els nanos i la senyora Junyent".

L'ecocomissió va organitzar algunes xerrades i vam pensar de fer de Sarrià un barri en transició. Una de les sessions va ser de les darreres en què va participar el Marcel. La malaltia ja estava avançada, ell era el que tenia menys mobilitat de la sala, però amb la seva dignitat es va aixecar a tancar el llum del projector, ningú altre no va pensar a fer-ho.

Sóc conscient que em refereixo moltes vegades al Marcel. No pot ser d'una altra manera: la seva aportació va ser crucial per ser com som. No puc deixar de recordar l'entranyable moment en què, en sortir

Sessió de treball, d'esquerra a dreta, Marta Masats, Mònica Beneyto, Cristina Junyent, Elsa Corominas, Enric Capdevila, Lluís Bordas i Andone Bardeci

del tanatori d'acomiadar-me del Marcel, es van aixecar quatre nanos de sota els pins i se'm van apropar.

El Mapa Verd. El projecte del Mapa Verd va sorgir de l'ecocomissió. Volíem conèixer qui feia economia sostenible al barri, on eren els arbres singulars, els llocs accessibles... Vam conèixer també que s'estava generant el Mapa Barcelona + Sostenible i ens hi vam unir. Gràcies a una subvenció, durant un any vam poder aprofundir més intensament en el coneixement del barri; ara, seguim de forma més lenta, però no ens aturem. Volem ser sostenibles, volem perdurar.

I això és participar en l'Associació Casa Orlandai, formar part d'un projecte que fan moltes mans, molts caps. Gràcies a tots. ”

casaorlandai:

10 anys d'art, convivència i transformació social